

eul_wid: aqy-ac

Ἐπιμενίδης ὁ Κρής · Epimenides of Crete

Theological and Prophetic Fragments

Ἀποσπάσματα

Period: Ἀρχαϊκή Archaic
Dialect: Ἑπική Epic (Homeric)
Domain: Φιλοσοφία Philosophy
Format: Συναγωγή Collection

- 3b, 457, F¹ ARISTOT. Rhet. 3, 17 p. 1418 a 21: τὸ δὲ δημηγορεῖν χαλεπώτερον τοῦ δικάζεσθαι· εἰκότως, διότι περὶ τὸ μέλλον, ἐκεῖ <νο> δὲ περὶ τὸ γεγονός, ὃ ἐπιστητὸν ἤδη καὶ τοῖς μάντεσιν, ὡς ἔφη Ἐπιμενίδης ὁ Κρής· ἐκεῖνος γὰρ περὶ τῶν ἐσομένων οὐκ ἔμαντεύετο, ἀλλὰ περὶ τῶν γεγονότων μὲν, ἀδήλων δέ.
- 3b, 457, F² PAULUS Ep. ad Titum 1, 12: εἶπέν τις ἐξ αὐτῶν (scil. τῶν Κρητῶν), ἴδιος αὐτῶν προφήτης· «Κρήτες ἀεὶ ψεῦστα ἰ, κακὰ θηρί α, γαστέρες ἀργα ἰ».
- 3b, 457, F³ AELIAN. N. A. 12, 7: καὶ μέντοι καὶ τὸν Νεμεαῖον λέοντα τῆς σελήνης ἐκπεσεῖν φασί. λέγει γοῦν καὶ τὰ Ἐπιμενίδου ἔπη· «καὶ γὰρ ἐγὼ γένος εἰμὶ Σελήνης ἠυκόμοιο, / ἢ δεινὸν φρίζα ς' ἀπεσεῖσατο θῆρα λέοντα / ἐν Νεμέα ἰ, <ἀν> ἀγου ς' αὐτὸν διὰ πότνιαν Ἥρα ν».
- 3b, 457, F^{4a} DAMASK. De princ. 124 (I 320 Ruelle): τὸν δ' Ἐπιμενίδην δύο πρώτας ἀρχὰς ὑποθέσθαι Ἀέρα καὶ Νύκτα ... ἐξ ὧν γεννηθῆναι Τάρταρον [οἶμαι τὴν τρίτην ἀρχήν, ὡς τινα μικτὴν ἐκ τῶν δυεῖν συγκραθεῖσαν], ἐξ οὗ δύο Τι <τᾶ> νας [τὴν νοητὴν μεσότητά οὕτω καλέσαντα, διότι ἐπ' ἄμφω διατείνει τό τε ἄκρον καὶ τὸ πέρασ], ὧν μιχθέντων ἀλλήλοις ὦδον γενέσθαι, ἐξ οὗ πάλιν ἄλλην γενεὰν προελθεῖν.
- 3b, 457, F^{4b} PHILODEM. De piet. 47 p. 19 Gomp (p. 271 Philippson): ἐν δὲ τοῖς [εἰς Ἐπι]μενίδην [ἐξ Ἀέρος] καὶ Νυκτὸς [τὰ πάντα σ]υστῆναι, [ὥσπερ καὶ] Ὀμηρος (Il. Ξ 201; 302) [ἀποφαί]νεται Ὁκεανὸν ἐκ Τηθύος [τοὺς θε]οὺς γεννᾶν.
- 3b, 457, F⁵ PAUSAN. 8, 18, 1: εἶναι δὲ τὴν Στύγα Ἡσίοδος μὲν ἐν Θεογονίᾳ (383) πεποίηκεν ... Ὁκεανοῦ θυγατέρα, γυναικὰ δὲ αὐτὴν εἶναι Πάλλαντος. εἰκότα δὲ πεποιηκέναι τούτοις καὶ Λίνον φασίν ... (2) Ἐπιμενίδης δὲ ὁ Κρής εἶναι μὲν καὶ οὗτος θυγατέρα Ὁκεανοῦ τὴν Στύγα ἐποίησε, συνοικεῖν δὲ αὐτὴν οὐ Πάλλαντι, ἀλλὰ ἐκ Πείραντος Ἐχιδναν τεκεῖν, ὅστις δὴ ὁ Πείρας ἐστί.
- 3b, 457, F^{6a} PHILODEM. De piet. 46a p. 18 Gomp (p. 270 Phil.): τὰς Ἀρπυίας θεὰς οὖσας ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων ** [Ἐπι]μενίδης γὰρ Ὁκεανοῦ καὶ Γ[ῆς] γεννήματ' εἶναι, π[ερὶ] δὲ Ρ[ῆ]γιον (?) αὐ[τὰς] φονευθῆ[ναι] (?) φ[ησιν].
- 3b, 457, F^{6b} —92 p. 43 Gomp: καὶ τὰς Ἀρπυίας τὰ μῆ[λα] φ[υ]λάττειν Ἀκο[υσίλ]αος (2 F 10): Ἐπιμενίδης δὲ καὶ τοῦτο, καὶ τὰς αὐτὰς εἶναι ταῖς Ἑσπερίσιν. ὁ δὲ τὴν Τιτανομαχίαν [γράφας φησὶν τὰ] μὲν μῆλα φυλάτ[τεσθαι] ὑπὸ τῶν Ἑσπερίδων, ὑπὸ δὲ τῶν Ἀρπυιῶν τὸν Τάρταρον].
- 3b, 457, F⁷

SCHOL. SOPHOKL. O. K. 42: Ἐπιμενίδης Κρόνου φησὶ τὰς Εὐμενίδας· «ἐκ τοῦ καλλίκομος γένητο χρυσοῦ Ἀφροδίτη / Μοῖραι τ' ἀθάνατοι καὶ Ἐρινύες αἰολόδωροι». Ἰστρος δὲ ἐν τῇ δ (334 F 20) μητέρα τῶν Εὐμενίδων Εὐωνύμην ἀναγράφει, ἣν νομίζεσθαι Γῆν. ἔνιοι δὲ μεταβαλεῖν αὐτάς φασι τὸ ὄνομα ἐπὶ Ὁρέστη Φιλήμων δ' ὁ κωμικός (II 534, 217 K) ἑτέρας φησὶ τὰς Σεμνάς θεὰς τῶν Εὐμενίδων.

3b, 457, F 8 PHILODEM. De piet. 61b p. 46 Gomp (p. 256 Phil.): [ἐπιθέσθαι Τυφῶνα εἰρή]κα[σι τῇ βασιλείαι] Διός, [ὡς Αἰσχύλος] ἐν Προ[μηθεΐ (351 ff.) καὶ Ἀ]κουσίλα[ος (2 F 12) καὶ Ἐπι]μενίδ[ης καὶ ἄλλοι] πολλοί. [παρ' Ἐπι]μενίδῃ [δ' ἀναβὰς] Τυφῶν [καθεύδον]τος Διὸς [ἐπὶ τὸ βα]σίλειον, ἐ[πικρα]τήσ[ας δὲ τῶν πυλῶν] καθι[κέσθαι μὲν ἔσω]· παρα[βοηθήσας δὲ] ὁ Ζεὺς [καὶ τὸ βασιλ]ει[ον ἰδῶ]ν [ληφθέν, κτεῖ]ναι λέγ[εται κεραυνῶι].

3b, 457, F 9 SCHOL. THEOKRIT. 1, 3/4c (SCHOL. EURIP. Rhés. 36): τὸν Πᾶνα οἱ μὲν φασιν υἱὸν Πηνελόπης καὶ πάντων τῶν μνηστήρων Ἐπιμενίδης δὲ ἐν τοῖς ποιήμασι Διὸς καὶ Καλλιστοῦς Πᾶνα καὶ Ἀρκάδα διδύμους· Ἀρίστιππος δὲ ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς (317 F 3) Διὸς καὶ νύμφης Οἰνηίδος.

3b, 457, F 10 SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 57/8: ἐν δὲ ταῖς Μεγάλαις Ἡοίαις (F 148 Rz) λέγεται τὸν Ἐνδυμῖωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς οὐρανόν, ἔρασθέντα δὲ Ἥρας εἰδῶλῳ παραλογισθῆναι [τὸν ἔρωτα] νεφέλης, καὶ ἐκβληθέντα κατελθεῖν εἰς Ἄιδου. Ἐπιμενίδης δὲ αὐτὸν παρὰ θεοῖς διατρίβοντα ἔρασθῆναι φησιν τῆς Ἥρας· διόπερ Διὸς χαλεπήναντος αἰτήσασθαι διὰ παντὸς καθεύδειν. τινὲς δὲ διὰ <τὴν> πολλὴν δικαιοσύνην ἀποθεωθῆναι φασιν αὐτόν, καὶ ** αἰτήσασθαι παρὰ Διὸς ἀεὶ καθεύδειν.

3b, 457, F 11 SCHOL. APOLL. RHOD. 3, 240: κρείων Αἰήτης σὺν ἑῷ ναίεσκε δάμαρτι] ὁ τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκῶς (F 4 Ki) Εὐρυλύτην αὐτὴν λέγει· Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος (32 F 1b) Ἐκάτην μητέρα Μηδείας καὶ Κίρκης Σοφοκλῆς (F 503 N 2) δὲ Νέαιραν μίαν τῶν Νηρηίδων· Ἡσίοδος (Th. 958/60) δὲ Ἰδυῖαν Ἐπιμενίδης δὲ φησι Κορίνθιον τῷ γένει τὸν Αἰήτην, μητέρα δὲ αὐτοῦ Ἐφύραν φησὶ. Διοφάνης (?) δὲ ἐν τῇ α τῶν Ποντικῶν ἱστοριῶν (III C) Ἀντιόπην φησὶν Αἰήτου μητέρα.

3b, 457, F 12 SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 1122a: Ἄργος δὲ παροίτατος] εἷς τῶν Φρίξου παίδων οὗτος. τούτους δὲ Ἡρόδωρος (31 F 39) φησὶν ἐκ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου θυγατρὸς, Ἀκουσίλαος (2 F 38) δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Μεγάλαις Ἡοίαις (F 152 Rz) φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου. καὶ οὗτος μὲν φησιν αὐτοὺς δ, Ἄργον Φρόντιν Μέλανα Κυτίσῳρον, Ἐπιμενίδης δὲ πέμπτον προστίθησι Πρέσβων α.

3b, 457, F 13 SCHOL. EURIP. Phoen. 13: γαμεῖ δὲ Λαίος μ' (scil. Ἰοκάστην)] Ἐπιμενίδης Εὐρύκλειαν τὴν Ἐκφαντός φησιν αὐτὸν γεγαμηκένα, ἐξ ἧς εἶναι τὸν Οἰδίποδα· οἱ δὲ δύο τὸν Λαίον γῆμαι γυναῖκας, Εὐρύκλειαν καὶ Ἐπικάστην. καὶ τὸν Οἰδίποδα δὲ φασιν Ἐπικάστην τε τὴν μητέρα γεγαμηκεῖν καὶ Εὐρυγάνην.

3b, 457, F 14 SCHOL. PINDAR. Ol. 1, 127b: τρεῖς δὲ καὶ δέκα ἄνδρας ὀλέσας (scil. Οἰνόμαος)] οἱ ἀναιρεθέντες οὗτοί εἰσι· Μέρμνης, Ἰππόθοος, Πέλοψ ὁ Ὀπούντιος, Ἀκαρνάν, Εὐρύμαχος, Εὐρύλοχος, Αὐτομέδων, Λάσιος, Χάλκων, Τρικόρωνος, Ἀλκάθους ὁ Πορθάονος, Ἀριστόμαχος, Κρόκαλος. τούτῳ τῶν ἀριθμῶν τῶν ἀπολομένων μνηστήρων καὶ Ἡσίοδος (F 147 Rz) καὶ Ἐπιμενίδης μαρτυρεῖ.

3b, 457, F 15 LAURENT. LYD. De mens. 4, 17: οἱ φιλόσοφοί φασι Διοσκόρους εἶναι τὸ ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον· τελευτῶσι δὲ ἀμοιβαδὸν μυθικῶς οἰονεῖ ὑπὸ τοὺς ἀντίποδας ἐξ ἀμοιβῆς φερόμενοι. οἱ δὲ περὶ Ἐπιμενίδην ἄρρενα καὶ θήλειαν ἐμύθευσαν τοὺς Διοσκόρους, τὸν μὲν αἰῶνα, ὥσπερ μονάδα, τὴν δὲ φύσιν, ὡς δυάδα, καλέσαντες· ἐκ γὰρ μονάδος καὶ δυάδος ὁ πᾶς ζωογονικὸς καὶ ψυχογονικὸς ἐξεβλάστησεν ἀριθμὸς .

- 3b, 457, F 16 IAMBlich. Vit. Pyth. 2, 7: ἐν δὲ Σιδόνι τῆς Φοινίκης ἀποτεκούσης αὐτῆς (scil. τῆς Παρθενίδος, die ihr gatte Πυθαίδα μετωνόμασεν ἀπὸ τοῦ γόνου καὶ τῆς προφήτιδος) τὸν γενόμενον υἱὸν Πυθαγόραν προσηγόρευσεν, ὅτι ἄρα ὑπὸ τοῦ Πυθίου προηγορεύθη αὐτῷ. παραιτητέοι γὰρ ἐνταῦθα Ἐπιμενίδης καὶ Εὐδοξος (p. 116 Gis) καὶ Ξενοκράτης, ὑπονοοῦντες τῇ Παρθενίδι τότε μιγῆναι τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ κύουσιν αὐτὴν ἐκ μὴ οὕτως ἐχούσης καταστήσασθαι τε καὶ προαγγεῖλαι διὰ τῆς προφήτιδος.
- 3b, 457, F 18 ERATOSTH. Katast. 27: Αἰγοκέρω. οὗτός ἐστι τῷ εἶδει ὅμοιος τῷ Αἰγίπανι· ἐξ ἐκείνου δὲ γέγονεν· ἔχει δὲ θηρίου τὰ κάτω μέρη καὶ κέρατα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. ἐτιμήθη δὲ διὰ τὸ σύντροφος εἶναι τῷ Δίῃ, 〈ἦ〉 καθάπερ Ἐπιμενίδης ὁ τὰ Κρητικὰ ἱστορῶν φησὶν, ὅτι ἐν τῇ Ἰδίῃ συνῆν αὐτῷ, ὅτε ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐστράτευσε. οὗτος δὲ δοκεῖ εὐρεῖν τὸν κόχλον, ἐν ᾧ τοὺς συμμάχους καθώπλισεν 〈ὁ Ζεύς〉, διὰ τὸ τοῦ ἥχου Πανικὸν καλούμενον, ὃ οἱ Τιτᾶνες ἔφυγον. παραλαβὼν δὲ τὴν ἀρχήν, ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν ἔθηκε καὶ τὴν Αἴγα τὴν μητέρα. διὰ δὲ τὸν κόχλον ἐν τῇ θαλάσῃ 〈εὐρεῖν〉 παράσημον ἔχει ἰχθύος 〈οὐράν〉.
- 3b, 457, F 19 ERATOSTH. Katast. 5: Περὶ τοῦ Στεφάνου. οὗτος λέγεται ὁ τῆς Ἀριάδνης Διόνυσος δὲ αὐτὸν εἰς τὰ ἄστρα ἔθηκεν, ὅτε τοὺς γάμους οἱ θεοὶ ἐν τῇ καλουμένῃ Δίῃ ἐποίησαν, αὐτοῖς βουλόμενος ἐπιφανῆς γενέσθαι· ᾧ πρῶτον ἡ νύμφη ἐστεφανώσατο, παρ' ὧρων λαβοῦσα καὶ Ἀφροδίτης. ὅτε τὰ Κρητικὰ γεγραφὼς λέγει, 〈ὅτι〉 ὅτε ἦλθε Διόνυσος πρὸς Μίνω, φθεῖραι βουλόμενος αὐτήν, δῶρον αὐτῇ τοῦτο δέδωκε, ᾧ ἡπατήθη ἡ Ἀριάδνη. Ἡφαίστου δὲ ἔργον εἶναί φασιν ἐκ χρυσοῦ πυρώδους καὶ λίθων Ἰνδικῶν. ἱστορεῖται δὲ διὰ τούτου καὶ τὸν Θησέα σωθῆναι ἐκ τοῦ Λαβυρίνθου, ποιούντος τοῦ στεφάνου φέγγος. ἐν δὲ τοῖς ἄστροις ὕστερον αὐτὸν τεθηκέναι, ὅτε εἰς Νάξον ἦλθον ἀμφοτέρω, σημεῖον τῆς αἰρέσεως· συνεδόκει δὲ καὶ τοῖς θεοῖς.
- 3b, 457, F 20 ARISTOT. Pol. 1, 1, 6 p. 1252b 12: ἡ μὲν οὖν εἰς πᾶσαν ἡμέραν συνεστηκυῖα κοινωνία κατὰ φύσιν οἰκός ἐστιν, οὗς Χαρώνδας μὲν καλεῖ ὁμοσιπύους, Ἐπιμενίδης δ' ὁ Κρῆς ὁμοκάπ (ν)ους.
- 3b, 457, F 21 SCHOL. PINDAR. Ol. 7, 24 f: τὰν ποντίαν ὑμνέων, παῖδ' Ἀφροδίτας Ἀελίοιο τε νύμφαν, Ῥόδον] παῖδ' Ἀφροδίτης εἶπε τὴν Ῥόδον διὰ τὸ κάλλος τῆς νήσου. Ἡρόφιλος (VI) δὲ Ποσειδῶνος καὶ Ἀφροδίτης τὴν Ῥόδον εἶναί φησι, Ἐπιμενίδης δὲ αὐτὴν Ὠκεανοῦ γενεαλογεῖ, ἀφ' ἧς τὴν πόλιν ὠνομάσθαι. τινὲς δὲ ... διὰ τὸ σπουδαῖα ἔχειν ῥόδα· οἱ δὲ διὰ τὸ ῥώδη εἶναι τὰ περὶ αὐτήν.
- 3b, 457, F 22 ATHEN. 7, 18 p. 282 EF: τίς δ' ἐστὶν ὁ καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς; ὁ μὲν τὴν Τελχινιακὴν ἱστορίαν συνθεὶς (T 10) ἱερούς φησιν εἶναι ἰχθύας δελφῖνας καὶ πομπίλους, ἐστὶ δ' ὁ πομπίλος ζῶιον ἔρωτικόν, ὡς ἂν καὶ αὐτὸς γεγονῶς ἐκ τοῦ Οὐρανίου αἵματος ἅμα τῇ Ἀφροδίτῃ.